

Gent del poble: J. K. Rowling perd la màgia

MARINA ESPASA

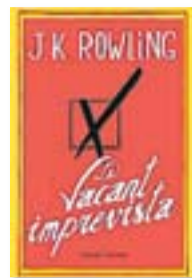
¿S'enrecorden de la Dot Cotton, una dona seca i lletja com un pecat que passava les tardes en un pub de l'East End londinenc?

Era un personatge de la mítica sèrie *Gent del barri*, que va triomfar a les sobretaulas catalanes dels 80 i els 90. Aquell conjunt de gent vestida amb roba barata, lavabos emmoquetats, pares alcohòlics i violents, aturats de llarga durada i immigrants pakistanesos era creïble, estava ben explicat i passava la mar de bé per les teles de tub que teníem aleshores, d'on a vegades penjava la punta triangular d'un tapet de ganxet.

Tot aquell univers, traslladat a un poble de pocs milers d'habitants, és el de la primera novel·la per a adults de l'arxiconeguda J. K. Rowling, la mare d'en Harry Potter, cosa que no és poca responsabilitat. Ara les varetes màgiques són al calaix i, com si ens haguéssim quedat al poble dels pares d'en Harry, aterrem a la vila de Pagford, a l'oest d'Anglaterra. Pagford és el microcosmos que reflecteix la societat britànica actual: sota l'aparença d'un poble on no passa mai res i on les forces vives pugnen per decidir qui ocuparà la vacant que ha deixat la mort sobtada

DANIEL DEME / EFE

L'AVANT IMPREVISTA
J.K. ROWLING
EMPÚRIES/
SALAMANDRA
TRAD. D'ALBERT NOLLA
I FRANCESC ROVIRA
600 PÀG./23,95 €

d'un dels membres del Consell del Poble, s'acumulen xafarderies i odis entre veïns i dirigits a la barriada de classe baixa, on hi ha mares ionquis i bebès bruts, pares més que violents i adolescents que follen sense condó pels parcs. Els pakistanesos ja són metges però han d'aguantar el racisme implícit dels pacients, digníssims representants de la classe mitjana britànica. Tot això és molt interessant sociològicament però, literària-

ment, tendeix al tòpic, tot i que hi ha escenes que el superen, com la visita d'una assistenta social a la casa d'una ionqui on la pudor i la desesperança traspassen les pàgines. Però no les 600 que té el llibre. Si fossin exactament la meitat, o menys, la història fluiria mil vegades més. Encara que el volum no tingués el gruix que marquen les normes comercials.

La novel·la es teixeix al voltant d'una quinzena de personatges,

cap dels quals és realment memorable. Tot plegat passa com un riu en calma, sense sotrats, però també sense cap meandre inesperat o cap ràpid que ens obligui a fer una gimnàstica lectora veritablement exigent. Es pot dir que és una novel·la pulcra, en l'estil i en l'estructura, però això no acaba de ser una lloança. Les trames es creuen on s'han de creuar i cada personatge té un secret per amagar, però a vegades ajuntar totes les peces d'un puzzle no garanteix que la imatge resultant sigui reveladora. Hi ha una realitat que s'amaga, tossuda, sota l'aparença de les coses i l'objectiu de la ficció literària és descobrir-la. I això no vol dir saber qui està embolicat amb qui, sinó quines forces, a vegades incontrolables però no indescriptibles, dominen les passions dels personatges.

Hem començat parlant de *Gent del barri*, però no ens confonguem: allò no era un llibre. Era una telesèrie, i les normes per escriure-la no són les mateixes. El text, tot i ser importantíssim, és un suport per a unes imatges que han d'arribar a un nombre elevadíssim d'espectadors. Un llibre, encara que tingui la mateixa vocació, ha de funcionar de manera autònoma, a cops d'estil o d'una història única. Requereix una mirada més obliqua, i no tan plana, sobre la realitat, una profunditat de camp. I només té el llenguatge com a matèria primera. Amb les varetes a les mans, Rowling cosia uns relats trepidants. Sense la màgia, ha acabat fent, amb tota la bona intenció del món, una literatura de ganxet. ♦♦

ARA POETES

Defensa de l'allioli

JORDI NOPCA

En un article publicat a *Els Marges*, Jaume Medina apel·lava a la voluntat de l'Estellés d'*Horacianes* (1974) d'anar més enllà de la imitació del poeta clàssic per acabar-se convertint en una rèplica que beu de la modernitat i de la perennitat: "Entès així Horaci, Estellés parla als antics com si fossin contemporanis, i als moderns com si visquessin el mateix moment d'Horaci [...], perquè l'objecte de la creació [...] és els personatges que envolten el poeta". Així, el poeta valencià pot acudir al gaudi de la libació i del sexe ("el vi, que encenia el meu desig, apagava les meues possibilitats"), però també acudeix a la defensa aferrissada de l'allioli, contraposant-lo a la maionesa, que "és sols un allioli que va eixir maricó". A *Les acaballes de Catul* (1977) fabula sobre les notes íntimes i disperses d'un dels poetes més iconoclastes de tots els temps: "No has merescut més que un parell d'esguits: / l'un que et va omplir la boca i l'altre el cul". ♦♦

HORACIANES / LES ACABALLES DE CATUL
VICENT ANDRÉS ESTELLÉS
EDICIONS 62
162 PÀG./9,95 €
(DIUMENGE, AMBLARA)

Clàssic i modern
Diumenge, dos grans llibres de poemes d'Estellés per només 9,95 euros

Per saber,

per regalar...

Per saber què regalar

www.larousse.es

Segueix-nos a facebook!

www.facebook.com/larousse.es

